

Motion till riksdagen 2005/06:Kr338

av **Christer Adelsbo (s)**

Idrottsföreningarnas ekonomiska trygghet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om idrottsföreningarnas ekonomiska trygghet.

Motivering

Det är många som tror att det är sponsorer som håller idrottens hjul rullande. Man ger förvisso ett betydande bidrag till idrottsrörelsen inte minst till den massmedialt intressanta arenaidrotten. Sponsorererna bidrar med ca 900 miljoner till idrotten men det utgör dock endast 12 % av idrottens finansiering.

Den absolut största insatsen för idrotten är det ideella arbetet. Om alla de fantastiska ideellt arbetande ledarna ute i landet skulle betalas av samhället skulle samhällskostnaderna bli ca 15 miljarder. Av samhällsstödet är det kommunerna som står för den avgjort största delen, ca 4,5 miljarder kommer från kommunerna. Det är dels kapitalkostnader för anläggningarna (ca 3,3 miljarder), dels kontanta aktivitets- och ledarbidrag (ca 1,2 miljarder). Staten står för ca 400 miljoner och Svenska Spel för ca 1 miljard. Idrotten får drygt 85 miljoner från landsting/regioner.

Bingolotto ger idrotten ca 600 miljoner. Det är intäkter från Bingolotto som för många föreningar har kompenserat minskade kommunala bidrag och starkt bidraget till att de har kunnat behålla omfattningen av sin verksamhet.

Det har under ett par år varit en positiv utveckling för Svenska Spel, och deras bidrag till idrottsrörelsen har ökat. Men det går inte för föreningarna att slå sig till ro. Här finns en hel del orosmoln framöver. Det största hotet är utan tvivel på spel- och lotteriområdet, som en allt större del av det statliga stödet till idrottsrörelsen kopplats till. Svenska Spel påverkas av den ökade konkurrensen från internationella spelbolag. I våras kom rapporter på att man har en minskning på 5 %. På årsbasis innebär det ca 30 miljoner i mindre stöd till föreningarnas barn- och ungdomsverksamhet.

Fel! Okänt namn på

Tar man också med i bilden att Bingolotto har en tydlig tillbakagång blir bilden ännu mörkare.

Den möjlighet som föreningarna har att själva öka sina intäkter är att höja medlemsavgifterna, och de har nästan fördubblats under en 10-årsperiod. Detta är något som man måste se allvarligt på. Ekonomiskt resurssvaga familjer kan tvingas göra prioriteringar som innebär att kanske de barn och ungdomar som behöver idrotten allra bäst inte får den möjligheten.

Samhällets stöd till idrottsrörelsen får inte ses som en välgörenhet. Dess uppgift måste vara att garantera att föreningarna kan fortsätta utföra sitt samhällsnyttiga arbete på ett sätt som inte stänger ute barn och ungdomar. Föreningarnas verksamhet måste vara öppen för alla.

Det är viktigt att vi ser till så att idrottsstödet inte blir beroende av tillfälliga konjunktursvängningar eller inriktningen på befolkningens spelande.

Vi behöver se över denna situationen och arbeta för att idrottsföreningarna ges en bättre långsiktig ekonomisk trygghet.

Stockholm den 3 oktober 2005

Christer Adelsbo (s)